

Σατύρους στέλλει νὰ κυνηγήσουν ,
 Τὰς κόρας θελεῖ νὰ συναθροίσουν .
 Ποῦ.... ποτέ.... καλαὶ ἐκεῖναι ,
 Εἰς τρυφὰς μέσα πόλεως εἶναι .

γ

Φεύγετε Κόραι ; καλῶς ποιεῖτε ,
 Εἰς κακὴν μοῖραν ἡμᾶς ἀφῆτε .
 Ἐσκληρυμένους Ἄρτι φίλους ,
 Τρυφῆς ἀγνώτας καὶ κακοζήλους .
 Θλίβοντας πλήθη καὶ τεθλιμμένους ,
 Εἰς Τροφωνίου μεμαντευμένους .
 Τὴν πρὸς Βορέαν ὥραν χειμῶνος ,
 Πορευομένους μετὰ ἀγῶνος .
 Τοὺς παριστρίους ἤδη σκηνίτας ,
 Τρυφηλοτάτους ποτὲ πολίτας .

δ.

Ἄντι δωμάτων , καλῶν στρωμάτων ,
 Χρυσῶν δαπέδων καὶ καλυμμάτων ,
 Ὅμοίαν ῥάκει καὶ τριβωνίῳ ,
 Τῷ πολυθύρῳ Διογενίῳ ,
 Εἰς σκηνὴν κεῖται , ῥίγει , παλαίει ,
 Θανατᾶ , στένει , καὶ δόξαν πνέει .
 Λίμνη δυσώδης κύκλῳ ἰζάνει ,
 Ἐκεῖ ζωῦφια ἐφιζάνει .